

حکمرانی خوب و سلامت اجتماعی

(واکاوی انتقادی سیاست گذاری دولت در حوزه سلامت و بهداشت در دوران کرونا و ویروس)

فریبا میراسکندری^۱، سیمین درویش نوری کلاکی^۲^۱ استادیار گروه مردم شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)^۲ دانشجوی دکتری گروه مردم شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران، ایران

چکیده

ویروس کرونا که از اواخر سال ۱۳۹۸ در ایران شیوع یافت و متعاقب آن در تمامی استان ها و شهرهای کشور همه گیر شد. در کنار شرایط تحریم های بین المللی به بحرانی اجتماعی تبدیل شده است که تمامی بخش های جامعه را درگیر خود کرده است. در این تحقیق با در نظر گرفتن چارچوب نظری حکمرانی خوب در حوزه سلامت و بهره گیری از مدل منافی و همکاران (۲۰۱۹) و با روشی تحلیلی - انتقادی، سعی در ارزیابی سیاست های اتخاذ شده توسط نهادهای تصمیم گیر دولتی در زمینه بیماری کرونا داشتیم که با تحلیل واقعیت های میدانی بر اساس اصول در نظر گرفته شده، می توان گفت که سیاستگذاری های اتخاذ شده در غیاب جامعه مدنی و بخش خصوصی نشان از عدم موفقیت دولت در مقابله با این ویروس می باشد.

واژه های کلیدی: ویروس کرونا، حکمرانی خوب، جامعه مدنی، دولت، ناکارآمدی، بحران.